

בית שמאי פרק שלשה עשר יבמות קח

עני משפט
נר מצוה

א מ' מ"י ק"א מ"ג
ג' ב' ג' מ"י ט"ב
ח ט"ג ע"ג כ' ע"ד
א"כ ט"ג ע"ג ט"ג
יא ד' ה' מ"י ט"ב
ט' ע"ד ע"ד
ט"ג ע"ד

אתי לאיחלופי בניטא . פירוט שיכתבנו סופר צור בנג ומשמע
מכאן לשבט מה שכתב בתקוני גט מילין לא רעינא ביה כו'
אלא כתבין ליה כדמשמע הכא : **קמנה** שלא מילנה ועמדה
ונתקדה קידושה הן הן מילניה . והא דתניא לעיל ונישאת הוא
הדיו נתקדה אלל לא תש לקדק
כיון שאין יודע חילוק בין קידושין בין
נשואין : **תא** שמע דלמר רב יהודה
אמר שמואל הלכה כרבי יהודה בן
בתירה . ואכולהו קאי בין הקדושין
בין הנשואין מכלל דרבנן פליגי עליה
אפילו בנישואין :

בלל על דבר אינה נאמרת לכל
דבר . לנחוי בת ישראל
לכאן לא תאכל בתרומה וכת כהן
לישראל תאכל ולר' יהושע אישכא :
מחמת בני אדם שאינם מהוגנים
לי זו היא עכבה שאין מן
האיש . פירוט והוי מילין ותימה
דאם כן תפסוק הא דבעי לעיל אי
הלכה כר' יהודה בן בתירה בנישואין
דהכא משמע בשאינה רואה להשא
מחמת שאין מהוגנין לה דהויא מילין
כ"ש אס נשאת לו ומשנת רבי אלעזר
בן יעקב קב ונקי וי"ל דהכא לא
חייבי בנישואין אלל (ג) בקטנה
שנישאת שלא לדעתה קאי וקאמר
עלה ר"א בן יעקב דאי אמרה
מחמת בני אדם שאינם מהוגנים הוי
שלא נדעתה מחמת פלוני בעלי
הוי לדעתה ולריכה מילין והשתא
לא שייך מידי להיא דלעיל :
אלמא

אחי לאיחלופי בניטא . שיכתבו סופר צור בנג גירוסין לנגר צו
אשה : אפי' כשתיא יושבת באפריון . ונשאין אותה מבית אביה לבית
בעלה לחופה ואמרה אי אפשי צו לריכא למימר אי לא בעיא ליה
סימוח ותויל אפי' הכי הוי מילין : אפי' אורחים . דליכא בית דין ותו
דהני מישתק שתקי ולא קא מודעי :

אתי לאיחלופי בניטא חקיני הוי **ביום**
פלוני מיאנה פלונית בת פלוני באנפנא
תנו רבנן *א"י והו מילין אמרה אי אפשי
בפלוני בעלי אי אפשי בקידושין שקידשוני
אמי ואחי יתר על כן אמר ר' יהודה אפילו
יושבת באפריון והולכת מבית אביה לבית
בעלה ואמרה אי אפשי בפלוני בעלי והו
מילין יתר על כן אמר רבי יהודה אפי' הוי
אורחין מסובין בבית בעלה והיא עומדת
ומשקה עליהם ואמרה להם אי אפשי
בפלוני בעלי הרי הוא מילין יתר על כן אמר
רבי (ה) יוסי בר יהודה אפילו שיגרה בעלה
אצל חנוני להביא לו חפץ משלו ואמרה אי
אפשי בפלוני בעלי אין לך מילין גדול מזה :
רבי חנינא בן אנטיגנוס אומר כל תינקת
וכו' : אמר רב יהודה אמר שמואל הלכה
כרבי חנינא בן אנטיגנוס תנא קמנה שלא
מיאנה ועמדה ונשאת משום רבי יהודה בן
בתירה אמרו נישואיה הן הן מילניה איבעיא
להו נתקדשה מהו תא שמע קמנה שלא
מיאנה ועמדה ונתקדשה משום ר' יהודה בן
בתירה אמרו קידושה הן הן מילניה איבעיא
להו פליגי רבנן עליה דרבי יהודה בן בתירה
או לא אם תימצי לומר פליגי בקידושין או
אפי' בנישואין ואם תימצי לומר פליגי אפילו בנישואין הלכה כמותו או אין
הלכה כמותו ואם תימצי לומר הלכה כמותו בנישואין או אפילו בקידושין
תא שמע אמר רב יהודה אמר שמואל הלכה כר' יהודה בן בתירה *הלכה
מכלל דפליגי ואכתו תיבעי לך דהוה נסיבא מעיקרא או דלמא מיקדשא
ת"ש דכלתיה דאבדן אימרוד שדר רבי זוגי דרבנן למיבדקניהו אמרי להו
נשי חזו גבריכו דקאתו אמרי להו ניהו גבריכו דידכו אמר רבי אין לך
מילין גדול מזה מאי לאו דהוה נסיבא לא דהוה מיקדשא קדושי זהלכה
כרבי יהודה בן בתירה ואפי' בנישואין דקמא : רבי אלעזר אומר וכו' : אמר
רב יהודה אמר שמואל חזוני על כל צדדי חכמים ולא מצאתי אדם
שהשוה מדותיו בקמנה כרבי אלעזר שעשאה רבי אלעזר כממילת עמו
בחדר ועומדת מרחיק וטובלת ואוכלת בתרומה לערב *תניא רבי אלעזר
ואינו בעלה זכאי לא במציאתה ולא במעשה ידה ולא בהפרת נדריה ואינו
יורשה ואין מיטמא לה כללו של דבר אינה כאשתו לכל דבר הרי היא כאשתו לכל
זכאי במציאתה ובמעשה ידה ובהפרת נדריה ויורשה ומיטמא לה כללו של דבר הרי היא כאשתו לכל
דבר אלא שיוצאה במילין *אמר רבי נראין דברי רבי אלעזר מדברי רבי יהושע שרבי אלעזר הוה מדותיו
בקמנה ורבי יהושע חלק מאי חלק אי אשתו היא תיבעי גט לרבי אלעזר נמי אי לאו אשתו היא מילין נמי
לא תיבעי אלא בכדי תיפוק : ר"א בן יעקב אומר וכו' : ה"ד עכבה שהיא מן האיש ועכבה שאינה מן האיש
א"ר יהודה אמר שמואל חבעיה לינשא ואמרה מחמת פלוני בעלי זו היא עכבה שהיא מן האיש מחמת
בני אדם שאינם מהוגנין לי זו היא עכבה שאינה מן האיש אביי בר אבין ורב חנינא בר אבין דאמרי
תרוייהו נתן לה גט זו היא עכבה שהיא מן האיש והיא אסור בקרובותיה והיא אסורה בקרוביו ופסלה מן
הכהונה מיאנה בו זו היא עכבה שאינה מן האיש והיא מותרת בקרובותיה והיא מותרת בקרוביו ולא פסלה מן
הכהונה הא קתני לקמן הממאנת והיא אסורה בקרובותיה והיא מותרת בקרוביו ולא פסלה מן הבהונה נתן
לה גט הוא אסור בקרובותיה והיא אסורה בקרוביו ופסלה מן הבהונה פרושי קמפרש : **בתנאי** *הממאנת
באיש הוא מותרת בקרובותיה והיא מותרת בקרוביו ולא פסלה מן הבהונה נתן לה גט הוא אסור בקרובותיה
והיא אסורה בקרוביו ופסלה מן הבהונה נתן לה גט והחזירה מיאנה בו ונשאת לאחר ונתארמלה או נתגרשה
מותרת לחזור לו מיאנה בו והחזירה נתן לה גט ונשאת לאחר ונתארמלה או נתגרשה אסורה לחזור לו
זה

[מספחא סי"ג]

[שנת ק"ו וכו']

לעיל פ"ק: כמותו קא.
[מספחא סי"ג]

[מספ' ט"ט]

סאות קא

הגהות הב"ח
(ה) גמ' אמר ר' יהודה
א"כ שגרה כ"ל ותיבות
יוסי בר נתח: (ג) רש"י
ד"ס ל"ג והגדילה. ר"ב
עמנו דהא לתון פליגי
כס רב ושמואל עיין
בסוף דף קט: (ג) תוס'
ד"ס מחמת וכו' אלל
אקטנה שטישא :